

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНИ
“КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ”
ФІЗИКО-ТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ

Кафедра математичних методів захисту інформації

ЗВІТ
З ВИРОБНИЧОЇ ПРАКТИКИ

Напрямок підготовки: 6.040301 «Прикладна математика»

Тема: «Безпека розподілених геоінформаційних систем»

Виконав студент 3 курсу

групи ФІ-13

Кригін Валерій Михайлович

Керівник:

д.т.н. Куссуль Наталія Миколаївна

(підпис)

Захистив з оцінкою:

ЗМІСТ

Вступ	3
1 Індивідуальне завдання.	4
1.1 Власне, завдання	4
1.2 Актуальність проблеми.	4
1.3 Аналоги	5
1.3.1 Суб'єктивне уявлення системи про користувача.	5
1.3.2 Вибір завдань для кожного користувача в індивідуальному по- рядку.	6
1.4 Прецеденти	7
2 Огляд літературних джерел	11
3 Теоретичні відомості про метод розв'язання, його обґрунтування . . .	13
4 Програмна реалізація розроблених алгоритмів.	14
Висновки	15

ВСТУП

Об'єкт дослідження: користувачі, експертні системи, їх взаємодія.

Предмет дослідження: поведінка користувачів при навчанні, реакція на різноманітний зовнішній вплив, та використання отриманої інформації для розробки експертної системи оцінювання і класифікації перших. Окремий інтерес являє собою правильність трактування даних, що отримуються від користувачів в результаті взаємодії з експертною системою, — важливіша і складніша частина роботи, що і відрізняє її від аналогів.

Метою роботи є побудова системи комп'ютерного навчання користувачів на прикладі обробки геоінформаційних даних. Така задача є достатньо багатогранною, для її втілення потрібно працювати з даними різного походження, також природньо виникає потреба використання розподіленої системи. На такій базі буде розроблено достатньо загальний метод навчання, що використовуватиметься для інших дисциплін.

Основна задача — мінімізувати витрати часу експерта (викладача) на процес перевірки знань користувачів (студентів) та надання їм навчальних матеріалів, підвищення об'єктивності оцінювання користувачів, а також оцінка роботи самих викладачів.

Тут постає питання інформаційної безпеки, адже потрібно контролювати користувачів — перевіряти, чи та людина сидить за своїм робочим місцем, запобігати списування, гарантувати максимальну безпеку базі даних з результатами робіт, а також стежити за тим, щоб користувачі отримували коректні завдання, а розв'язки відправлялися системі в незміненому вигляді.

1 ІНДИВІДУАЛЬНЕ ЗАВДАННЯ

1.1 Власне, завдання

Як вже було описано вище, індивідуальне завдання — створення розподіленої геоінформаційної системи, призначення якої — навчання обробці і використанню даних, що фігурують в таких системах. Це є векторні та растрові дані, таблиці, тексти, числа, діаграми і таке інше — тобто, дані різноманітного походження, які потребують застосування різних методів зберігання та обробки, але треба створити єдину систему, що буде коректно працювати з усім цим розмаїттям єдиним способом.

Далі ця система буде розширена і узагальнена на інші галузі і інші потреби — не тільки навчання студентів, але й навчання та підвищення кваліфікації персоналу підприємств, і не тільки для використання та обробки геоданих.

1.2 Актуальність проблеми

В світі інформаційних технологій жити стає дедалі зручніше. Завдяки потужним комп'ютерам і мережі Інтернет стає можливою передача великих обсягів інформації за відносно малий час. Чому б не використати можливості сучасних інформаційних технологій для покращення процесу навчання?

Різні викладачі мають різну методику викладання, різні вимоги до студентів, по-різному запобігають списуванню. Як щодо того, щоб об'єднувати знання і навички викладачів, обирати найефективніші?

Підемо далі! Можна створити самодостатню систему, що зможе самостійно наглядати за студентами та синтезувати нові правила класифікації користувачів, щоб викладач міг приділяти більше часу важливим консуль-

таціям, корективам до курсу, створенню та внесенню змін до практичних завдань, або ж просто на відпочинок.

1.3 Аналоги

Перші кроки вже зроблено — існують електронні щоденники школярів, електронні конспекти з різних дисциплін, електронні тести для перевірки знань. На мою думку, найбільш розвиненою з таких систем є Coursera [1].

Coursera надає доступ до навчальних матеріалів (відеолекцій, друкованих конспектів), проводить перевірку знань у вигляді тестів. Зокрема проєкт має дуже цікаву можливість підтвердження особистості за допомогою веб-камери та електронного почерку, що дозволяє видавати сертифікати за проходження курсів, яким можна довіряти. Взаємне оцінювання студентів у спірних питаннях також є продуктивною ідеєю, що дозволить підвищити об'єктивність оцінки рівня складності завдань та внесе різноманіття в процес навчання.

Чого ж нам не вистачає?

1.3.1 Суб'єктивне уявлення системи про користувача

Звісно, студентів ніщо не переможе, але можна почати робити перші кроки в аналізі поведінки користувачів математичними методами.

Можна будувати емпіричні моделі — сказати, що цей и цей студент поганий, тому їх поведінка — поведінка студентів, що списують. Або інакше — створити правило, згідно з яким студент, що погано виконував практичні завдання, а на екзамені показав гарні результати, обов'язково списав. Це не є те, що нам потрібно, але від таких спостережень можна відштовхуватись.

Тобто, кінцевий продукт повинен аналізувати дії користувачів, результати тестування та інші фактори, щоб окрім оцінки правильності виконання робіт давати ще оцінку чесності отриманих результатів.

1.3.2 Вибір завдань для кожного користувача в індивідуальному порядку

Люди спілкуються один з одним і намагаються одне одному допомогти (або заважати) — це природньо.

Розглянемо типічну ситуацію: хтось проходить тест, фотографує завдання, і вже на наступний раз (на випадок необхідності переписати роботу) у кількох студентів вже є приклад завдання (а може навіть розв’язаний).

Навіть якщо викладач має багато варіантів завдань, не виключається можливість того, що один і той самий студент кілька разів отримає один і той самий білет.

Що робити викладачу? Записувати, який студент які завдання виконував? Дізнаватися, хто з ким товарищує і хто з ким напевно ділиться розв’язками? На мою думку, це дуже складно і не варто таких зусиль.

Тим не менш, для комп’ютерної системи такі обмеження майже знімаються. Наприклад, база даних, в якій містяться дані про те, хто, коли і як виконував певні завдання, а на основі цієї інформації приймати рішення щодо тесту, який дати певному користувачу. Комп’ютерам можна призначити ідентифікатори, щоб знати, хто сидить по сусідству з даним користувачем (з приватними комп’ютерами все складніше, але можна щось запропонувати). Інтеграція системи з соціальними мережами дасть додаткову інформацію про зв’язки у групах.

Також можуть бути користувачі, що претендують на невисокий бал — для них можна намагатися шукати прості завдання, виконання яких не дасть

високої оцінки, але яке вважається достатнім для того, щоб студент продемонстрував свої знання. Навпаки, для студентів, що подають великі надії, можна обирати задачі підвищеної складності, що можуть дати додаткові бали.

1.4 Прецеденти

Послідовність дій студента за курс навчання якогось предмету можна розкласти на наступні етапи:

- 1) Записатися на курс (вступити до університету)
- 2) Ознайомитися з теорією (слухати лекції)
- 3) Виконати практичні завдання для закріплення теорії (виконання домашніх завдань, контрольних робіт)
- 4) Повторювати 2 і 3 за навчальним планом
- 5) Продемонструвати свої знання та навички у зазначений строк (залік, екзамен, курсова)

Послідовність дій викладача при навчанні:

- 1) Стати викладачем
- 2) Створити план курсу — план лекцій, практичних занять тощо
- 3) Ознайомити студентів з курсом (провести лекції)
- 4) Робити проміжні перевірки знань (контрольні, домашні завдання)
- 5) Зробити кінцевий контроль знань (екзамен, залік)

З першого погляду схема здається простою, але обов'язково потрібно враховувати людський фактор — недобросовісними можуть бути як студенти, так і викладачі. Студентів багато, а викладач один, тому списування стає справжньою проблемою, яку різні викладачі вирішують по-різному, але осно-

ва одна — виявлення основних ознак списування та впровадження штрафних санкцій.

Розглянемо більш детально процес проміжної перевірки знань (написання контрольних робіт), точніше, огляд схеми, яка запропонована авторами роботи як еталонна:

- 1) Викладач займає своє робоче місце, впускає студентів
- 2) Кожен студент займає своє робоче місце
- 3) Кожен студент отримує індивідуальне завдання
- 4) Викладач (асистент) записує, який студент які завдання отримав
- 5) Студенти приступають до розв'язання своїх задач
- 6) Викладач (асистент) слідкує за тим, щоб студенти не списували
- 7) У разі списування викладач ставить примітку з вказанням ступені, орієнтованих обсягів списування в журналі, та ліквідує подальшу можливість даного студента скористатися джерелом списування — забирає шпаргалку, відсаджує від сусіда тощо
- 8) Коли студент вирішив, що впорався з завданням як міг, він здає роботу і більше не має можливості її редагувати
- 9) Коли витікає строк складання тесту (контрольної), викладач (асистент) збирає те, що виконали студенти, або просить здати роботи самостійно
- 10) Роботи роздаються студентам на перевірку (свою роботу студент перевіряти не може), якщо це передбачено для даної роботи
- 11) Студенти перевіряють роботи так, щоб можна було відрізнити те, що написано хазяїном роботи, від того, що додав перевіряючий. Якщо це не виявляється неможливим (наприклад, студент використав усі можливі кольори ручок, олівців, тому відрізнити його роботу від приміток перевіряючого неможливо), робота одразу потрапляє на перевірку до викладача

- 12) Асистент стежить за чесністю перевірки робіт студентами
- 13) Коли закінчується строк перевірки, роботи здаються
- 14) По закінченню заняття студенти залишають приміщення
- 15) Після студентів приміщення залишає і сам викладач (з асистентом)
- 16) У вказані строки викладач перевіряє роботи студентів, виставляє оцінки. Також викладач може залишати суб'єктивні примітки щодо чесності написання роботи і в залежності від них змінювати бали
- 17) У зазначений час (наприклад, під час практичних занять) студенти повинні ознайомитися з результатами
- 18) Якщо хтось не згоден з результатами, він може попросити проглянути свою роботу
- 19) Викладач (асистент) повинен стежити, щоб студенти не виправляли роботу під час проглядання
- 20) Якщо студент довів (або не довів) свою правоту, оцінка може змінитися. Також йому може бути дана робота на переписування (з іншими завданнями)
- 21) Для кожної роботи має бути лімітована кількість разів переписування

Тобто, на кожному етапі треба слідкувати за тим, щоб студенти мали справу лише зі своєю роботою, не мали змоги виправити написану роботу, не могли змінити результати роботи в журналі викладача, але все це досить тривіальні, на мою думку, речі, якими з давніх давен займається захист інформації.

Інновації відбуваються на більш абстрактному рівні — на рівні знань студентів і співставлення їх з виконаними роботами, що має викладач. Якщо все ж таки мало місце списування, потрібно це виявити, додати характерні ознаки “місця злочину” до бази знань та на її основі робити подальші висновки щодо інших студентів. Є ще цікавий випадок — коли студенти, що

мають знання, перехвилювалися і наробили помилок. Звісно, все це аналізувати складно, але спробувати варто — не можна стояти на місці.

2 ОГЛЯД ЛІТЕРАТУРНИХ ДЖЕРЕЛ

Одним з найбільш повних джерел за тематикою автоматизації комп'ютерного навчання є книга Булигіна В.Г. “Основы автоматизации процесса обучения” [2]. В ній досить повно розглядається проблема автоматизації навчання — від математичних моделей окремих компонент до фізичної реалізації цілої загальнодержавної системи, мета якої — покращення якості навчання взагалі. Тим не менш, система, якій присвячено даний звіт, є складною, і необхідні для її створення знання виходять за межі книги, хоч і переслідує все ту ж мету — покращення і автоматизація процесу навчання. Наприклад, задачі створення рекомендацій для викладача, аналізу практичних робіт студентів на предмет нечесної здачі тощо, є важливими, але так і не були висвітлені в книзі.

Після поверхневого огляду задач системи та методів, якими вони повинні розв'язуватись, було виділено наступні галузі знань, які потрібно більш детально розібрати для досягнення поставленої мети:

- 1) **Математичні методи прийняття рішень** для багатокритеріальних альтернатив. Дана галузь охоплює задачу вибору відповідних завдань для конкретного студента з урахуванням багатьох критеріїв, кількість яких може змінюватись як в рамках конкретного завдання, так і в залежності від даних, які є для конкретного студента. Наприклад, якщо студент вже виконував задачу n , то система повинна знайти для нього інше завдання, аби підвисити об'єктивність оцінювання.

Основним джерелом за темою прийняття рішень на момент написання звіту є курс Смірнова С.А. “Моделі та методи прийняття рішень”, що дав базове бачення предметної області.

- 2) **Методи машинного навчання** в реалізації системи необхідні для

аналізу результатів завдань і створення необхідних рекомендацій щодо покращення рівня навчання. Планується аналізувати як користувачів (успішність та ступінь чесності студентів, об'єктивність оцінювання перевіряючих осіб), так і складність самих тестових завдань, щоб зробити оцінювання якомога більш об'єктивним.

Для ознайомлення з деякими методами були використані матеріали ІКД для внутрішнього користування та інформація з сайту MachineLearning.Ru [3]. Дана тема потребує більш детального вивчення перед тим, як будуть обрані конкретні методи та алгоритми машинного навчання.

Під час проходження практики особливу увагу було приділено алгоритмам кластеризації k-means та k-means++, в задачі обробки супутникових знімків. Були використані як вже готові реалізації даних алгоритмів в середовищі MatLab, так і окремі реалізації, розроблені спеціально для задачі обробки супутникових знімків.

- 3) **Безпека розподілених систем** займає важливе місце в даній роботі, адже сама система є розподіленою і передбачає використання декількох серверів для залучення різноманітних тестових даних. Також серед студентів можуть бути особи, що можуть спробувати нечесно змінити свої результати, знищити дані або систему, що змусить витратити додатковий час на відновлення системи, заново проводити тестування, а в крайньому разі унеможливить подальше використання системи за призначенням.

3 ТЕОРЕТИЧНІ ВІДОМОСТІ ПРО МЕТОД РОЗВ'ЯЗАННЯ, ЙОГО ОБҐРУНТУВАННЯ

4 ПРОГРАМНА РЕАЛІЗАЦІЯ РОЗРОБЛЕНИХ АЛГОРИТМІВ

ВИСНОВКИ

Крутая работа, заслуживающая наивысший балл, президентскую стипендию и отпуск на год.

БІБЛІОГРАФІЯ

- [1] Stanford University. Coursera. <https://www.coursera.org>, 2014.
- [2] В. Г. Булыгин. *Основы автоматизации процесса обучения*. Йошкар-Ола, 2003.
- [3] Научная школа академика РАН Ю. И. Журавлёва и чл.-корр. РАН К. В. Рудакова. Machinelearning.ru. <http://www.machinelearning.ru>, 2014.